

Grove (KF):

Jeg vil gerne pointere, at dette lovforslag egentlig fremkommer efter et ønske fra landbrugsorganisationerne, og vi har også i udvalget haft forskellige deputationer, der næsten alle uden undtagelse fremhævede, at de ønskede denne lovgivning gennemført så hurtigt som muligt. Den væsentligste årsag til, at man ønsker det, er jo simpelt hen, at man gerne vil have et fond oprettet med penge til at forbedre avlen. Det er efterhånden ved at blive moderne, at alle skal have en § 4-fond. I går havde gartnerne en diskussion om det, og der gælder næsten det samme for kartoffelavlerner, nemlig at de alle går ind for det. Jeg mener også, denne betænkning tager vidtgående hensyn til de mindre kartoffelavlere, og følger man de regulativer, som landbrugsministeren har lagt frem i udvalget, tror jeg også, kartoffelavlern vil få gode forhold i fremtiden; derfor kan vi støtte lovforslaget.

Jes Schmidt (CD):

Som allerede sagt ved første behandling er vi ikke særlig begejstrede for dette lovforslag. Vi synes, det på en vis måde er for lidt gennemtænkt, men på den anden side uhyre bureaukratisk.

Under udvalgsbehandlingen har vi imidlertid fået en hel del forbedringer, som har ført til, at min gruppe kan tilslutte sig lovforslaget. Det, som især gjorde indtryk på os under udvalgsbehandlingen, var Landbrugsrådets og husmandsforeningernes formænds underskrift på en meget stærk anbefaling af denne kartoffelov. Nu vil jeg ikke påstå, at de undertegnede herrer har skrevet under uden at læse, hvad de skrev under på, men man kan vist have en vis mistanke om, at de ikke har læst det, der står over deres navn, særlig grundigt. For den gruppe, jeg har den ære at repræsentere her, er det et princip, at vi vil fremme landbrugseksporten, som er den del af landets eksport, der giver mest valuta netto og mindst import. Vi vil tiltræde dette lovforslag i forventning om, at loven ikke forhindrer, at dette princip kan efterfølges, og at ministeren, hvis den afgift, som loven indeholder, fører til en sådan belastning af eksporten af kartofler og kartoffelprodukter, især de 50 mill. kr. stivelse, som sælges i udlandet, at avlerne ikke kan klare sig i konkurrencen med producenterne i andre EF-lande, ser nøje på denne lovgivning og eventuelt fremsætter et revisionsforslag.

Det samme gælder, hvad angår spisekartoflerne. Priserne for spisekartofler kan svinge med årstiden, men når vi kommer derhen, at denne afgiftsbelastning fører til – og jeg nævner det bare som et eksempel – at hollandske spisekartofler kan sælges her i Danmark på bekostning af danske spisekartofler på grund af denne afgift, så forventer vi, som vi har skrevet det i betænkningen, at ministeren ser på det, for det må jo også være i ministerens interesse at fremme dansk landbrugs eksport og produktion og ikke hindre dem gennem afgifter, som måske andre ikke har.

Med disse ord kan jeg altså erklære, at vi vil stemme for forslaget, som det nu foreligger, selv om de regulativudkast, man har fremlagt for landbrugsudvalget, er noget af det mest bureaukratiske, jeg har læst her i dette folketing. Når der står, at der skal anskaffes et sorteringsbord, står der Gud hjælpe mig også, at der om dette sorteringsbord skal være plads til folk, der kan sortere! Ja men holder man da os og kartoffelavlerner helt for analfabeter?

Westh (S):

Jeg havde egentlig ikke regnet med at skulle tage ordet i denne debat, men det, der kalder mig op, er hr. Jes Schmidts bemærkning om, at Landbrugsrådets organisationer og husmandsforeningerne ikke ved, hvad det er, de skriver under på. Når denne sag har fået en for nogle partier lidt mærkelig gang igennem tinget, skyldes det, at der er nogle partier herinde, der ikke mener, man kan regne med, at Landbrugsrådet ved, hvad det er, det skriver under på, når det henvender sig til folketinget. Jeg mener, at vi kan stole på, hvad organisationerne udtaler sig om, og at vi kan tage deres ord for pålydende.

Denne sag er blevet bragt frem i folketinget, efter at der har været et grundigt udvalgsarbejde: i en betænkning har landbrugsorganisationerne og forbrugerrådet anbefalet os at gennemføre lovgivningen. Det mener vi har været et stærkt og sagligt grundlag at gøre det på, og jeg synes egentlig ikke, det er rimeligt at diskutere på den måde, at man påstår, de mennesker, der skriver til folketinget, ikke ved, hvad det er, de skriver under på.

Ole Olsen (SF):

Det er hr. Ernst Schmidt fra fremskridtspartiet, der kaldte mig op her, jeg havde ellers regnet med at kunne holde min mund. Jeg